

דבר העורכת

Ruth Eshel, photo: Itamar Manor

רות אשל, צילום: איתמר מנור

הוצאתו לאור של מחול עכשיו 40 היא סיבה למסיבה; גאוה גדולה על מפעל חיים שאוגד בתוכו עשייה עשירה של אמנים, מחנכים, חוקרים, יוצרים ורקדנים. בעיקר אני נאה שכתב העת מעניק במה לאמני מחול בתחילת דרכם. אלא שהשמחה מהולה בדאגה בשל התלות בתקציב משרד התרבות והספורט ומספר המנויים הנמוך בעידן הדיגיטלי. אבל אין רע בלי טוב, והדיגיטציה אפשרה להקים את האתר הפרטי שלי, "יומני מחול", שמשרת ללא תשלום את כל קהילת המחול בישראל. לא פעם התמלאתי ספקות ותהיתי אם אצליח לצלוח את הקשיים ולהגיע לגיליון 40, והנה הנעתי ואני מופתעת שאני רעננה ומלאת להט לעשייה נוספת, ניזונה מהאמונה בחשיבות העשייה.

ועכשיו לגיליון. כאשר אספתי חומרים לגיליון 40 לא העליתי בדעתי שהקורונה תחזור אלינו, וכך מאמרים שחשבתי שאינם רלוונטיים יותר לגיליון זה, חזרו, לצערי, לקדמת הבמה. הפעם הזרקור מתמקד בקולם של תלמידי מחול בפריפריה ובמרכז. הגיליון עשיר במאמרים המשקפים קשת גדולה של מחקרים בתחומי החינוך, מגדר, יצירה ומעורבות חברתית. איריס ארז ומיכאל גטמן כתבו על תהליך היצירה של עבודותיהם, ובכל פעם אני נפעמת מחדש מהתהליך המסתורי של היצירה. הטור "זרקור על אמן" מביא את היוזמה המבורכת של יעל ברקאי לראיין תלמידות של ירדנה כהן, ותודה לגיא דולב שכתב מסה לזכרה של אמירה מרוז. בגיליון הבא יוקדשו מאמרים לרקדניות נירה פז ורות (רות) סלע, זכרונן לברכה.

המחקר על מחול בישראל ממשיך להתפתח, ויצא לאור הספר החשוב על להקת בת-דור, אותו סוקרת עינב רוזנבליט. את המאמר באנגלית כתבה גבי אלדור והוא מוקדש להתרשמות שלה מהשחזור שעשה עומר קרינר ליצירה של נעה אשכול ליום השואה, שבוצעה ב-1953 באמפיתיאטרון של מוזיאון לוחמי הגיטאות. ותודה לניזדי ברין אינגבר, שמלווה את כתב העת במסירות שנים רבות, והפעם עברה על הטקסט האנגלי ונתנה עצות מועילות.

ד"ר רות אשל
עורכת מחול עכשיו